

έτοιμος

έτοιμος, -η, -ο, επίθ. [<αρχ. ἔτοιμος], έτοιμος. **1.** το ουδ. ως ουσ. **το έτοιμο**, βλ. λ. [ετοιματζίδικο](#). **2.** το ουδ. στον πλ. ως ουσ. **τα έτοιμα**, τα αποταμιευμένα χρήματα: «κάνε το κουμάντο σου και μην ξοδεύεις απ' τα έτοιμα, γιατί κάτι πρέπει να 'χεις στην άκρη για κάποια δύσκολη στιγμή».

- *βάζω χέρι στα έτοιμα*, βλ. φρ. *τρώω απ' τα έτοιμα*.

- *έσο έτοιμος*, προσκοπικό σύνθημα που δηλώνει εγρήγορση.

- *έχει έτοιμα τα δάκρυα*, βλ. λ. [δάκρυ](#).

- *τα βρήκε όλα έτοιμα*, βρήκε έτοιμη περιουσία χωρίς να κοπιάσει καθόλου: «δεν κουράστηκε ποτέ στη ζωή του, γιατί τα βρήκε όλα έτοιμα απ' τον πατέρα του». Συνών. *τα βρήκε όλα στρωμένα*.

- *τα βρήκε έτοιμα τα πράγματα*, βλ. φρ. *τα βρήκε όλα έτοιμα*.

- *τα θέλει όλα έτοιμα ή όλα έτοιμα τα θέλει*, είναι τεμπέλης και περιμένει από τους άλλους να εξασφαλίσουν τις ανάγκες του ή να πραγματοποιήσουν τις επιθυμίες του: «είναι τόσο τεμπέλης, που τα θέλει όλα έτοιμα || μη μου λες ότι είναι ενεργητικό άτομο, γιατί όλα έτοιμα τα θέλει».

- *τρώω απ' τα έτοιμα*, ζω παίρνοντας χρήματα από τις αποταμιεύσεις μου: «τον τελευταίο καιρό η δουλειά μου δεν πάει καθόλου καλά, γι' αυτό τρώω απ' τα έτοιμα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας